

[Møjdhall]

Vi vil imidlertid opfordre landbrugsministeren til at indføje en bestemmelse om, at de, der ønsker pengene udbetalt i checks, fortsat kan få det, hvis de direkte beder om det. Det vil absolut blive de færreste, der ønsker det, men vi vil gerne have den mulighed med. Teknisk set er det muligt, og det vil ifølge bemærkningerne ikke kunne være EF-stridigt.

Der har på det sidste været en debat i dagspressen om, at EF-støttebeløb ikke har været udbetalt rettidigt. Emnet tages op i Landbrugs- og Fiskeriudvalget i et samråd i dag, og jeg skal ikke foregribe begivenhedernes gang, men alligevel vil jeg gerne sige, at jeg forstår reaktionen: Nu har det offentlige med bål og brand krævet regler og tidsfrister overholdt på dato og klokkeslæt, og kommaer og decimaler skulle være på plads. Så er der vel ikke noget at sige til, at reaktionen nu kommer, når det offentlige så er for sent ude.

I den anledning og på den baggrund vil jeg godt opfordre landbrugsministeren til i det mindste at sikre, at for sent udbetalte EF-penge forrentes med den samme rente, som opkræves den modsatte vej; procentsatsen står jo i lovforslaget. Selv om det offentlige i renteloven friholdes for at betale morarenter, fordi det offentlige pr. definition betaler til tiden, bør for sent udbetalte EF-penge gøre en undtagelse. Endelig bør den samme undtagelse gøres gældende, når der er tale om, at staten modregner. EF-støttemidlerne gives som kompensation for et prisfald og bør ikke sidestilles med skat og moms. Jeg vil godt bede landbrugsministeren overveje det under den synsvinkel, og så vender vi tilbage til det i udvalgsarbejdet.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke får økonomiske eller personale-mæssige konsekvenser for staten eller kommunerne. Hvis det er lettere med overførsler end med checks, må der også være nogle konsekvenser; det må da lette det et eller andet sted.

Endelig til slut som et kuriosum: Det er ikke kun landmændene, alle disse planer ridder som en mare. Det gør de åbenbart også i centraladministrationen. I lovforslagets bemærkninger til nr. 2 står der:

»Tilsvarende regler findes i loven om foderstoffer og loven om frø, kartofler og planer«.

De »planer« skulle jo nu nok være »planter«. Bønder vil hellere have planter end planer, skulle jeg hilse og sige.

Vi vil i Venstre tage disse ting frem i udvalget, og vi giver tilsagn om et positivt udvalgsarbejde.

Birthe Hansen (SF):

Der er, som de tidligere ordførere har sagt, en del bemyndigelser i forslaget, og de begrundes bl.a. med et ønske om på tilfredsstillende måde at kunne administrere udbetalingerne til de mange modtagere af støtte under EF's landbrugsordninger samt sikre kvalitetsreglerne inden for de pågældende områder. Så langt, så godt.

Som noget nyt skal støttemodtagerne angive en konto i et pengeinstitut – det har andre ordførere også nævnt – hvor støttebeløbet skal indsættes. Den hidtidige praksis har været udbetaling i checks trukket på Nationalbanken. Den nye ordning, der er foreslået af regeringen, er landbrugets organisationer tilsyneladende ikke særlig begejstrede for. De ønsker fortsat – og det kan jeg nok hen ad vejen være enig med dem i – at der skal eksistere en valgmulighed – det var Venstres ordfører også inde på – således at man ikke fuldstændig umyndiggør folk. Det er det, jeg mener at man er på vej til. Det er ikke første gang, det sker; det er omsiggribende i disse år, at man umyndiggør folk. Alle offentlige ydelser ender til sidst med at være noget, hvor staten bestemmer, hvordan folk skal have dem udbetalt. SF mener, at det er det enkelte menneskes ret, når den pågældende modtager en offentlig ydelse, selv at bestemme, hvordan den skal udbetales. Det kan ikke være rimeligt, at man skal påtvinges et pengeinstitut, og at man skal benytte sig af en konto. Der vil jeg godt henvise til, hvad den konservative ordfører sagde. Med den usikkerhed, der hersker i forbindelse med alle de ting, der er sket i de senere år, synes jeg det er ganske urimeligt, at vi stiller disse krav. Jeg ved godt, at hvor det drejer sig om lønoverførsler – det blev nævnt i dag; jeg springer lidt i det – begrundes det i, at det står i overenskomsten, at arbejdsgiveren kan bestemme det; men det mener jeg bare ikke at det bliver spor bedre af.

Bortset fra umyndiggørelsen har vi for så vidt ikke så meget imod bemyndigelserne som sådanne. Men der er nogle specielle områder, og det er bl.a. dette her, hvor det, at man skal bruge kontoen i pengeinstituttet, så begrundes med, at der spares nogle kolossale administra-